

VAN OVER DE IESSEL

Oktober 2020

met in disse editie:

- *Albert Greveling: 'Stilte'*
- *Henk Hooijer: 'Burenruzie'*
- *Bert Wolbert: 'Onder 'n droad deur'*
- *Co Mateboer: 'Een paraplu onder water'*
- *Riek van der Wulp: 'De rooie sjaal'*
- *Jannie Bakker: 'Twiezestig'*
- *Femmy Woltman: 'De mond'*

Colofon

- Joargaank 11, Nummer 04
- Uutgave: 1 oktober 2020
- Deur: SchrieversBond Overiessel

Redactie: Henk Hooijer.

Redactieadres: henkhooijer47@kpnmail.nl

Lay-out: Diny Kloek en Alien Valk.

Foto's: Diny Kloek
of een bi-jdreage van de auteur.

Volgende editie: 1 - 01 – 2021

Inhold

titel	schriever
Veurblad	
Colofon	
Inhold	
Van de redactie	Henk Hooijer
De Stilte	Albert Greveling
Batteriej'n gepiep	Henk Vos
Een paraplu onder water	Co Mateboer
Burenruzie	Henk Hooijer
Corona	Corrie Overmars
De mond	Femmy Woltman
Eeknprocessierupsen	Fenny Martens
Onder 'n droad deur	Bert Wolbert
Argens in Marle	Herman Kampman
Twiezestig	Jannie Bakker
Zunnekind	Diny Kloek
De rooie sjaal	Riek van der Wulp

Van de “redactie”

Redactie heb ik maar tussen aanhalingstiekens ezet, omdat dit digitale blad gien echte redactie meer hef.

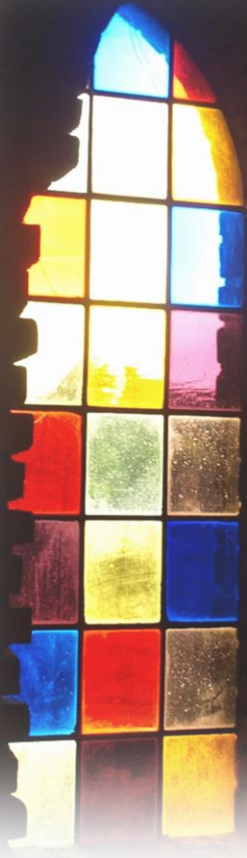
Ik verzamele nou de bijdragen van de verschillende schrievers, maak hier een selectie uut en stuur dat deur naor Diny Kloek en Alien Valk. Die mit zien beiden veur de lay-out zorgt.

De schrievers van de bijdragen bint zulf verantwoordelijk veur heur teksten.

A’j reageren wilt op ien van de artikelen, kun’j dat doen deur op de link “[Abonneer oe hier op Van Over De Iessel](#)” te klikken. In de mail die dan opend wordt kun’j oen op, en/of anmarkingen kwiet. Ik zorge dat dat dan bij de betreffende schriever trechte komp.

Veul leesplezier en vriendelijke groet,
Henk Hooijer.

De Stilte

de stilte grép oe an
in dizze don'kre karke
waor as de kleur'n van et glas
de tied geleid'n laangs de beeld'n
die, élder en sereen, ons wiez'n
op de tied beneed'n

al doei 'ier niks
dié tied giet deur
gedacht'n koo'm op 'un plekke
der komp weer ruimte in oen kop
ie kun'n dus de dag 'ierop
de drôkte wel weer an

Albert Greveling
Zwartsluus

Batteriej' n gepiep

Op de knien onder berre en woar overal niet.

Er piepte een apparaat in huus.

Eerst stoorde ik mi-j er niet zo arg an, mar steeds bleef dat geluud mi-j achtervolgen.

Dat het van ien of aander apparaat kwam woar de batteri-je hoaste van leeg was had ik wel deur.

Ik heurde en zag zo gauw niet welk ding dat was.

Ja en dan toch maar eem zuken.

En toen kreeg ik deur hoe veule ding as er in huus bint woar een batteri-je in zit, dat wi-j niet weten. En zeker niet as ien van die rotting um de zoveule seconden piept en as ie niet kunt vinden welke dat is. Een stuk of twintig telde ik er al gauw.

Ofstand bedienings, telefoons een vaatwasser die tuut een magnetron as ie die gebruikt hebt giet er een bellegie, een airfrair komp ök lawaai van of. De wasmacchie speelt noa ofloop een deuntie van Handel, eerst wel leuk maar dat ken ie op een gegeem moment ök wel. Mar goed al die spuln woar een batteri-j in zit was ik al langs è-lopen.

Dat was 's oavens veur dat ik noar bedde gung. Kieke morn wel verder. En ja heur, ik was nog niet wakker of, Piep, Nou dan toch maar eem weer zuken. Elektrsche taanbossel, scheerappaat, thermometer die ik nów met de corona veule gebruikt had, ök niet. Ik was, heurde ik wel dicht in de buurte., mar nog gien arg in wat et et kun wezen. Dan nog mar een keer alles bi-j langs. Batteri-j d'r uut hopen dat et gepiep stopt, nee dus. Alles noa è-keken en toen heurde ik het vlak bi- mi-j.

Ik stund in het hallegie noar de sloapkamer. Nargens een apparaat wat kun piepen dacht ik.

Toen ik noar boom keek umdat ik dacht doar wat heurn zach ik het/hem/heur.

De braandmelder zat an de zolder te knipprn en te piepen umme een ni-je batteri-je.

Kwaoad op mi- zulf umme dat ik doar niet an è-dacht had heb ik er een ni-je in è-zet, die had ik nog wel in huus.

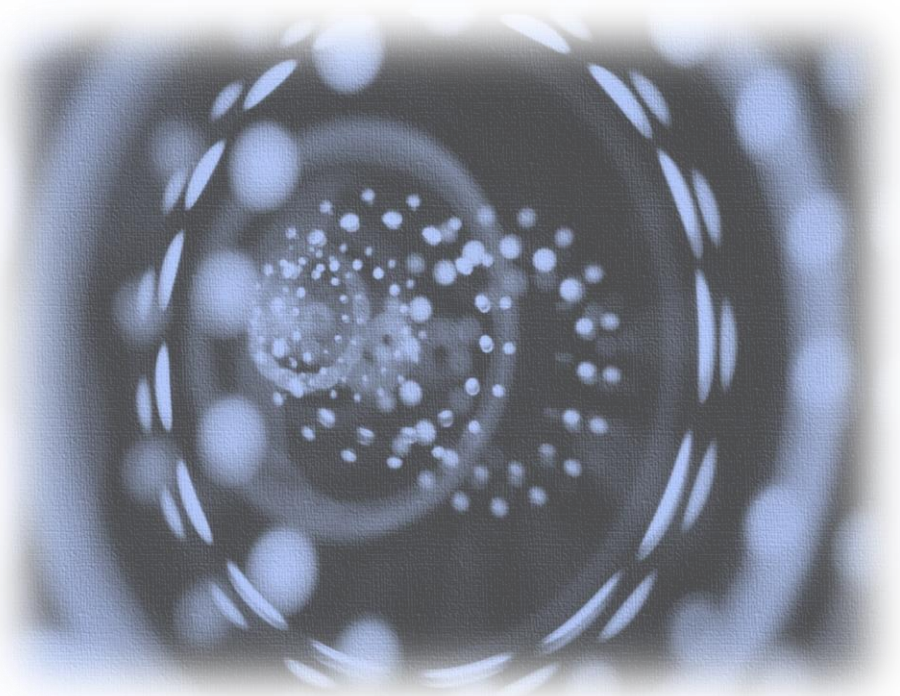
Zo, direct maar eem mien frustraties van mi-j of schriem dacht ik.

En dat heb ik bi-j deze è-doan.

Augustus 2020

Henk Vos

Hoogeveen

Waeterspiegeling 1.

Gejt ef meraekels last van zien maege.
 Al verskillende keern is ie nor de dokter ewest.
 Allerlei draenkies ef ie ekreegn, mer neks ölp
 Altied mer die zeerte. I-j wört er gries van.
 Et ienege, wat verlechtege gef, is wat bier drinkn. “Bier zuuvert!” zee zien kaemraed.
 “Regelmoatig drinkn.”
 Mer al ölt Gejt er niet van, et elpt soms wel. Altied ef der ie iene op zak.
 Gistern ef ie een einde eloopn. B-j de iesbaene had ie et flessien leeg, mer de piene bleef.
 Op dat oognglek had ie lak an alles en iederiene en i-j gooide et zowat lege flessien in de sloot.
 Alf onder waeter bleef et drievn...
 De hals van het flessien stak boom water uut. Et leekn der wel twie-j.
 “Zoepert !“eur d’ie achter um.
 Een vrouwgien met een grote hond kwam um achterop.
 “Ja”, mompelde Gejt, *“zie kiekn mer nor de spiegelink, mer die is vaek aandens as de werkelijkheid.”*

Waeterspiegeling 2.

De man van Merie is der van deur. Gien iene begreep et.
 I-j was altied bi-j Merie en Merie bi-j um.
 Onafscheidelijk.
 Mer Jan, zo et de man van Merie, vun het leem met Merie tenslotte erg ientonig en saai. I-j mos eur altied de aandn boom et euft olln en kon nooit umzelf ween.
 Nee, i-j wol zien vleugels uutbreiden.
 En zo is ie vertrökken. I-j mut ergens in Zwolle ween. I-j is als et waore onder waeter.
 Merie is der kepot van. Zie was staepelgek van Jan en now zit ze mer te treurn. Doorbi-j wet ze nauweluks oe ze het euft boom water kan olln. Zie leeft van wat ze nog van Jan kreg en dat is niet vuule.
 Doofbi-j, en dat vient ze net zo erg, is de kwaek van minsen die eur zien en kenn.
 “Ja, Merie zit now in de penaerie, mer zie was ook niet zo goed veur Jan. I-j had een naer leem bi-j eur. Ze is een uusenne en i-j mos altied nor eur puupn daansn.
 Et leek een goed uwelijk, mer et was et niet. Skein bedrög, dat zie-j mer weer. “
 As Merie dat eurt, dan wol ze ook wel onderdoekn, umme eurzelf, mer ook wat de minsen denkn te zien.

Burenruzie

Ik kenne mien zwaoger Ben as een hiel rustige, bedachtzame kerel. Ie mut bij um wel hiel goed oen beste doen wi'j um kwaod kriegen. Meinsen die um niet zo goed kent kunt wel de indruk kriegen dat het een Jan Doedel is, maar dat is hij beslist niet. As hij het argens niet mit iens is, dan mak hij dat op zien kenmerkende rustige, bedaarde maniere duudelijk. En dan wordt het meestal ook wel begrepen. Want Ben hef aoverwicht.

Ja, Ben hef dan wel aoverwicht en hij is maar moeilijk uut balans te kriegen. Maar toch hef hij het op een gloeiende maniere an de stok ekregen mit zien achterbuurman.

Nou is dat trouwens ook wel een hiel bijzonder exemplaar. Um het minste of geringste kan die gigantisch kwaod worden. En wat nog veule beroerder is, hij lusterd niet. Normaal lusterd hij altied maar half naor wat een aander te vertellen hef. Maar as hij kwaod is dan mag der naor zien idee maar iene an 't woord wezen. En dat is hij.

Aj gewoon bint umme op een bedaarde maniere conflicten te benaderen – zoas mien zwaoger – dan maak ie bij zo'n schraowerd natuurlijk gien schijn van kaans. Die beuld aoveral baoven uut, gien moment aandacht veur tegen argumenten.

De eerst anvaring kregen ze al toen de buurman der nog maar net een paar maond woonde. Der was een grote grieze kater mit de verhuizing mit ekomen, die bij zien nije huus zien territorium opnei mus ofbakenen. Tenminste dat dacht mien zwaoger. Want de katte deud zien behoefte bij um in de gruuntetuun. De kleine bosschop waarschijnlijk, maar de grote zeker. Want die kwam Ben regelmatig tegen as mit de tuun bezig was. Hij had er al meerdere keren mit zien haanden inegrepen. En daar was hij knap vies van dat kunj begriepen.

Dus hef hij daar de buurman maar ies op an espreuken. Dat had béter niet kunnen doen! Tjonge jonge wat worde et mannigie kwaod, meuk mien zwaoger uut veur alles wat mooi en lillik is. Mien zwaoger mus niet zo liggen te mekkeren umdat er wat gratis mest op zien tuun ebracht worde. Hij kun die katte toch niet an een touw bienen. Katten struunt de omgeving of. Die hold zich niet an deur meinsen afgebakend greinzen. Dat is de natuur. Daor kun en daor wol hij niks an veraanderen. Dat mus mien zwaoger maar veur lief nemen. Mien zwaoger hef der verder maar gien woorden an voel emaaft. Der was toch niet mit die man te praoten.

Enige tied later sprak de buurman mien zwaoger an. Hij vund dat die wat an zien blauwe regen mus doen, want die was veul te groot die gruide aover de schutting hin en hechte zich aoveral an vaste. 'Ja', zei mien zwaoger - op de van um zo bekende rustige mieniere, - 'blauwe regen kunt flink woekeren Die hold zich niet an deur meinsen afgebakende greinzen. Dat is de natuur. Daor gao en kan ik dus niks an veraanderen. Dat muj maar veur lief nemen.'

Woest was het mannigie ewest en het had maar weinig escheeld of hij was mien zwaoger an evleugen.

Hier is het niet bij ebleven. Der hebt zich hiel wat rijdende-rechter-waardige conflicten ofespeuld tussen de beide buurmennen. Man wat hebt ze makare dwars ezeten. Tot ze der op een bepaald moment allebeide helemaole klaor mit waren. Ze hadden beide wel deur dat ze botsende karakters hadden. Dat is de natuur. Het beste waj dan kunt doen dat is de aander uut de weg gaon en negeren. En dat deuden ze dus ook.

Tot een week of wat trogge...

Mien zwaoger gung op de fietse naor Möppel veur een bosschop. Hij was net goed en wel veurbij Beukers toen hij in de verte een man op het fietspad an zag komen fietsen waar hij een beettie van schruk. O, grote tied dacht hij as ik mij niet vergisse komp daor die saggerijn van een buurman an. Rustig deurfietsen nam hij zichzölf veur en gewoon de aandere kaante opkieken.

De buurman die trogge kwaamp uut Möppel, zag het ook en dacht precies hetzelfde. O, grote tied as ik mij niet vergisse komp daor die vervelende betweterige buurman an. Gewoon deur fietsen, nam hij zichzölf veur en um niet an kieken.

Dus dat deden ze allebeide. Strak aover de rechterscholder kiekend fietsten ze deur. Maar toen ze hiel dichte bij mekare ekomen waren worden ze toch allebeide wel wat onzeker. Het argste wat ze nou kun aoverkomen dat ze tegen mekare op zullen fietsen. Dus op het leste moment keken ze toch allebei waor de aander zich bevund.

Ze keken mekare even an. En wat bleek toen... Ze hadden zich allebeide wel vergist.

Ze waren het namelijk gien ien van beide.

Henk Hooijer
Zwartsluus

Corona

Ik zie oe nog ál niet
ik heur oe nog ál niet
ik roek oe nog ál niet.

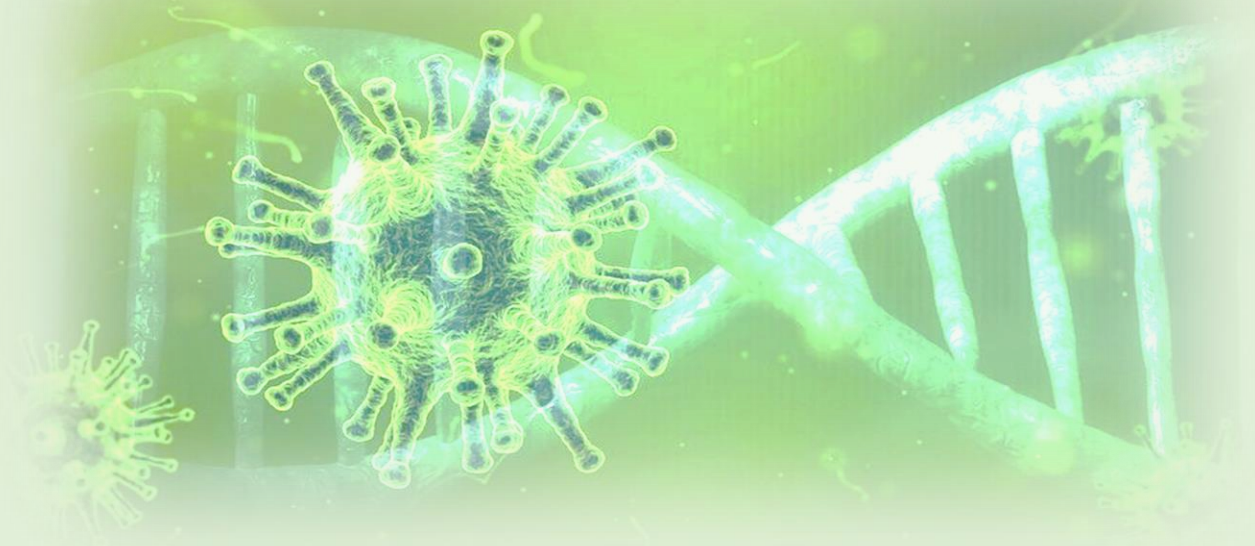
Mar ik vuul oe wel,
vule de angst,
de emotie
bi-j vólle mensen.

Ie em macht
ie em kracht
Ie verwoesten
nemm lèvens
wanneer ie det wilt.

Wanneer bi'j tevrèden
wanneer e'j genogt
wanneer nem ie weekend
wanneer goa 'j vurt
wanneer verdwien ie veur eeuwig
wanneer is de wereld weer vri-j!
dit duurt al acht moand!

CORONA...GOA!

Corry Overmars. Hasselt.

De Mond.

(Een korte beschrijving rond het grootste gat in 't gezicht)

De mond.

Wiens mond? Gien iene mond is gelieke en die ongeliekheid wordt bepaolt deur de staand van de lippen. Lippen die het gat ofdichten wanneer ze esleuten bin. An de staand van de lippen kan, ik zegge kan, maar kan ook niet, men het karakter oflezen van diegene an wie die lippen toe be-euren.

Een **proellippe** zal de laachers niet op d'aand krieggen en is het angenaemer veur de persoon zelf en omstaanders, om zich een aandre staand an te wennen. Dat kan deur toe gespreuken woorden. Woorden die een meer optimistischer inzet ofgeven en zo de lippen van staand kunnen doen veraandern.

Daorentegen is de **soembalippe en de smoklippe** heel wat anders. Die twee em-m alleen de overienkomst dat ze voller en vleiziger bin-n en niks mit palmbomen em-m te maeken zo a-j in eerste instantie zullen daenken wanneer er over Soemba wordt espreuken. Wel zullen bewoners van dat overzeese gebiedsdeel de eurzaeke wezen dat volle smoklippen en soembalippen over dezelfde kaome worden e-scheuren.

Sommige meensen veulen zich zeer an-etrökken naor een smoklippe en vien-n het uutnieudigend om hiermee kennis te maeken. Wie dizze contacten en genegenheid zocht, of zelf anböd, kan vanwege de vraog en anbod, ervaringen mededelen an ge-interesseerden.

Er is ook volk die de lippen stief op enaander oldt. Een opgetrökken neuse eurt hier ook bi'j. Die persoon wordt as een **snoeverd** betiteld. Niet zoe'n antrekkelijk persoon zit hier aachter, wordt dan verondersteld, want an wiesneuzen, die zichzelf heel belangriek vien-n, daor ef menigiene 't niet op staon.

Bovengeneumde staand van de lippen ef ook een aandre betekenis en wordt toe-epaast as er niet zoe'n onangenaem geurtie de neuse intrekt. Herkenbaor, maar 't is een momentopname. Ook kan de wiend van richting veraandern.

Een **zunig** mondtie eurt bi'j iene die de katte eerst uut de boom wil kieken. Die moeten eerst naodaenken veur er wat wordt ezegd en wat het oordeel is. Eerst naodaenken dat eurt ook bi-j een **tuutlippe**. De mening zal aarzelend koemen mit een, hmm.

Het in gaank zetten naor de staand van een **tuutlippe** ef een eurbaore aktiviteit in 't zin. Dit giet dan gepaerd mit een sissend geluud. Een restant van wat is veur-ekauwd en waarvan nog een nao preuvie is aachter ebleven wordt onder muzikale begeleiding, veur op de tonge elegd en wordt buten de mond weg ewaarkt of vindt toch nog de weg naor de maege.

Een **scheve** mond trekken ef dezelfde bedoelige.

Dan is er nog een aander gebruik om de **tuutlippe** een kans te geven. Promoten is een goed woord hierveur want in tegenstelling tot de veurgaonde tuutlippe die mit zoegen gepaerd giet, now wordt er lôcht uut ebleuzen. En lüster, er ontsnapt een , soms schel geluud tussen beide lippen deur. Dat neumen wi'j fluiten. Er is volk dat kan fluiten as een nachtegaal en er is volk die niet verder komp dan het geluud van een schorre kri'je. Diegene die een liedtie fluit ef een goed humeur te pakken en lat dat dan mitien ook euren.

Een **grote breede** mond ef niks te maeken mit het karakter. Dit is mit eneumen van veuolders of olders of is doodgewoon van de persoon zelf zonder aarf'lijkheden.

Wie een grote mond opzet, dan bin-n het de woorden die over de lippen naor buten worden esmeten en kun meestal zeer heftig wezen.

“**Old joen snaefel**“ ku-j dan zeggen. Dat is 't soms maar beter om die raod an te nemen.

Toch kan een vliemschaarpe bek, **een bek as een scheermes**, soms neudig wezen maar dit leidt meestal naor ruzie. Kwetsend, onwaorheden er uutgooien Het lokt uut, dat diezelfde grote bek mit grof taalgebruuk, ienzelfde bek as een scheermes tegenover zich wet. De onenigheid is op gaank ezet.

Dit wordt **bekvechten** eneumd Het kan oplochten en er is alleen herstel in ommeegaank wanneer **de snaeter** op tied wordt dichte esnoerd.

De **snufferd lostrekken of de gaeperd**, nee, dat ef ook niet veule goeds in 't zin en kan bi'j bovengeneumde worden in edeeld.

Een **ingezakte mond** is te wieten an de inlevering van naotuurlijk kauw gemak en overgaon op kunst. As het kunst een vaaste plekke ef evunden en op dezelfde fundamenteen verder giet kan schae bepaarkt worden mits het niet wordt an evöllen deur binnen-smondse opstaekels.

Een **smoezelige en smerige snute** treffen wi'j an bi'j kleine kiender en bi'j sommige olderen. Bi'j dezelfde categorie komp ook het **zeverbekkie en kwielbekkie** veur.

Er is ook volk die de **onderlippe** te kort em-m, mit as resultaot dat ook de kin bi'j het kwiel en zeverbekkie wordt betrökken.

Maar een **mooi smoeltie en een aordige toet**, daor ef gien iene ofkeer van en kan alle goeds weg dregen maar dat wil niks zeggen van een karakter.

Dan is er nog de **koorselippe**. Die kan as een lastpost worden bi'j eskreven en meestal is de onderlippe het meest antrekkelijk veur dizze uting van een lichte ongesteldheid, maar ook blef de bovenlippe op een kiertie staon. Laot die oneffenheid gewoon zien plezier gunnen..Veur meer gaank naor herstel dan wil een vellegie, een vliesie van de binnenkaante van een rauw ei, er op te leggen. Dit wil nog wel ies ölpen om triomf te vieren .

De **slaolippe**, veur de meesten onbekend en toch wordt het gebruikt in sporadische omstandigheden. Het is een gebrouwen baksel die waarm de oven uutgiet, en dan naor iene wordt transporteert die as een kwibus te boek staot.

Het is een, op iene nao, de leste uutviending van biezundere woorden, die, zowel liefkozend as minachtend wordt bedoelt en die betrekking ef op een bepaold persoon in de naoste naobi'jheid.

Wie het ongelök treft om mit een **aezelippe** te worden geboren zal, mits een operatieve behandeling meugelijk is en veraandering in aanzien optred, zo niet, dan zal die persoon an

pesteri'jen niet ontkoemen wat veurnaemlijk in de skoelejaoren gebeurt. Gewenning an biezunderheden en het dot niks of, an wat dan ook.

Bi'j het opneumen van verschillende benaemingen en waor, zoas nao dit relaas de mond wiede- waegen eupen wordt edaon, dan kreg het gaepen as betekenisse ,verlangen naor het ende verhael en dus heel wat anders is as gewoon gaepen, maar ook as een seintie naor een gezonde opkoemende slaop.

Toch nog een goeie raad zo an 't ende:
Laot regelmaotig het grootste gat in 't gezicht ook ies eupen staon.
Ten eerste om bewondering te uten die een aander angiet vergezeld van de uitroep AAOO!!
Wat PRAAACHTIG!!
En zeker is een hartelijk HA, HA, HA niet te versmaden en kan oplôchten.
Dit kan anstekelijk waarken en dizze besmetting is an te bevelen.
Een heurbaore lach is een goed recept veur een goeie gezondheid maar wat ook belangriek is, ook regelmaotig dat gat eupen doen veur een happie en een snappie en wat now het allerbelangriekste is, dat ik now mien snufferd, mien bek, mien waffel, en om het maar gewoon netties te ollen, doodgewoon . mien mond olle, en dat doe ik dan now ook drekt.

Femmy Woltman-Groen

Eeknprocessierupsen

In de eekn biej oons laanks de stroate
Zit processierupsen hoge in boom
Gemeente hef ze wel bestreden
Waant doar kan jukkerieje van koom.

Met de weend goat ziej zik vespreiden
biej oons sloapkamerraam zo noa bin
En noe zit ik hemoa onder bulte
Het krabben hef niet völle zin.

An de beume hangt ok veugelkassies
Waant de koolmezen et de rupsen op
Mar ginne koolmees kump in,t kassie
Doarbiej hef oonze stroate strop.

Al diej gekleurde veugelkassies
Doar wodt iederene vrolik van
Mar de rupsen wödt niet opegetn
De mezen han heur eagen plan

Oaveral bint eeknprocessierupsen
Netuur is doardeur hemoal van slag
Menigene hef umslieks jukkerieje
Mar 't kump ok we deur oons gedrag.

Fenny Martens Berends
Nijverdal

Onder 'n droad deur vretten

De navigatie zer dat ze op de rotonde rechtsof mos en dan duur het doarp Beuningen hen. Jolanda was der nog nooit west. Dan verdan op het Beuninger Achterveld an want doar har ze ofsprökken met Huub.

Bie de Schoapskooi Stroothuizen, milden in 'n natuurgebied, har Huub zegd, doar kön wie mekaar wal zeen zounder dat kunnigheid ouns zöt. Zee parkeerden ear Fiat cabrio F124 Spider in de kluur 'Azzuro Italia' nöast 'n griezen Opel Kadett van Huub en woonderen zich der oaver wat hier was bouwd.

Onderwiel zee 't earf op löap lachen ne greune specht ear too. Huub stun in zien 'casual outfit', zoa kenden zee hem nich, an 'n raand van het terras te kieken noar de schöap dee doar löapen te gröazen. Doo hee Jolanda zag kommen kwam hee ear temeut en kussen ear leeflik en ie zaggen an de lichaamstaal van beaden dat ze het meanden.

In het dagelijks leaven wadden ze collega's bie de rechtbaank in Almelo. Jolanda was doar rechter, specialiseerd in bestuursrecht en Huub döa de kantine. Vuur de boetenwereld ne onmeugelijke leefde, mer het was nich aandere. Zee zochten an 'n raand van het terras ne stie, doar woar de schöap en de springerigge lämmer het grös ofkauwden. Onderwiel Jolanda vuur ear beaden ne lunch bestöl wörden Huub ziene andacht trökken duur 'n schoapenram dat zich rekken um onder 'n droad deur te vretten. Greanzen opzeuken, joa dat döaden zee ok. Huub mos der um glimlachen.

Ok Sharon was der op dissen mooien vuurjoarsdag op oet trökken um vuur de kraant wat foto's te scheten vuur ne extra veurjoarseditie dee oaver veerteen dagen as bieloage zol oetkommen. Ze was freelance fotograaf en har disse opdracht binnen haald. Op het earf van de Schoapskooi schöat ze pleatkes van 'n natuur dee disse dagen duur het mooie weer op springen stun. De lämmer wadden doarbie 'n dankbaar onderwearp. Mer ok van de leu op het terras en de keender bie de schöap maakten ze mooie foto's. Sharon har der oardigheid an.

Völ wille hadden Jolanda en Huub an het kleane jöngske van good twee joar dat prebeerden met 'n fuske grös 'n lam an te halen. Mer het nöchtere dear har der weanig fedusie in. Huub, met 'n aarm um Jolanda hen was evven stil. Dit was 'n mooi beeld, mer het maakten het hem ok verdreetig. Wat har hee toch geern keender had, mer Thea wol het nich en woarum, dat was hem nooit dudelijk wörden. In hoes döa ze doaroaver het zwiegen. En now har hee alweer bienoa 'n joar ne stille leefde met Jolanda. Geneen wus het. En toch mos hee der in hoes wal 'n moal met vuur 'n droad kommen. Thea was nich makkelijk. Doarenteggen Jolande wol geern met hem verdan. Duur nen kus van Jolanda op ziene wang kwam hee weer tot zien verstaand.

Het was veerteen dagen later, Huub zat in hoes vuur het raam in het niks noar boeten te kienen en was met ziene gedachten bie Jolanda en den dag doo zee zoa geneugelijk bie de Schoapskooi hadden zetten. Het was now reagenachtig en koald weer, ie zolden der gramsteurig van wörden. Het was nich anders.

Thea zer ok al niks. Zee zat in ear dreaistool met 'n rug noar hem too de kraant te leazen. Vanoet het niks kwam der nen onwiezen schreeuw, Thea smeed de kraant opziet, beet Huub too 'doe droadneagel, ik har 't aait wal dacht', stun op, trök 'n jas an en smeed de deur achter zich too.

Bert Wolbert.

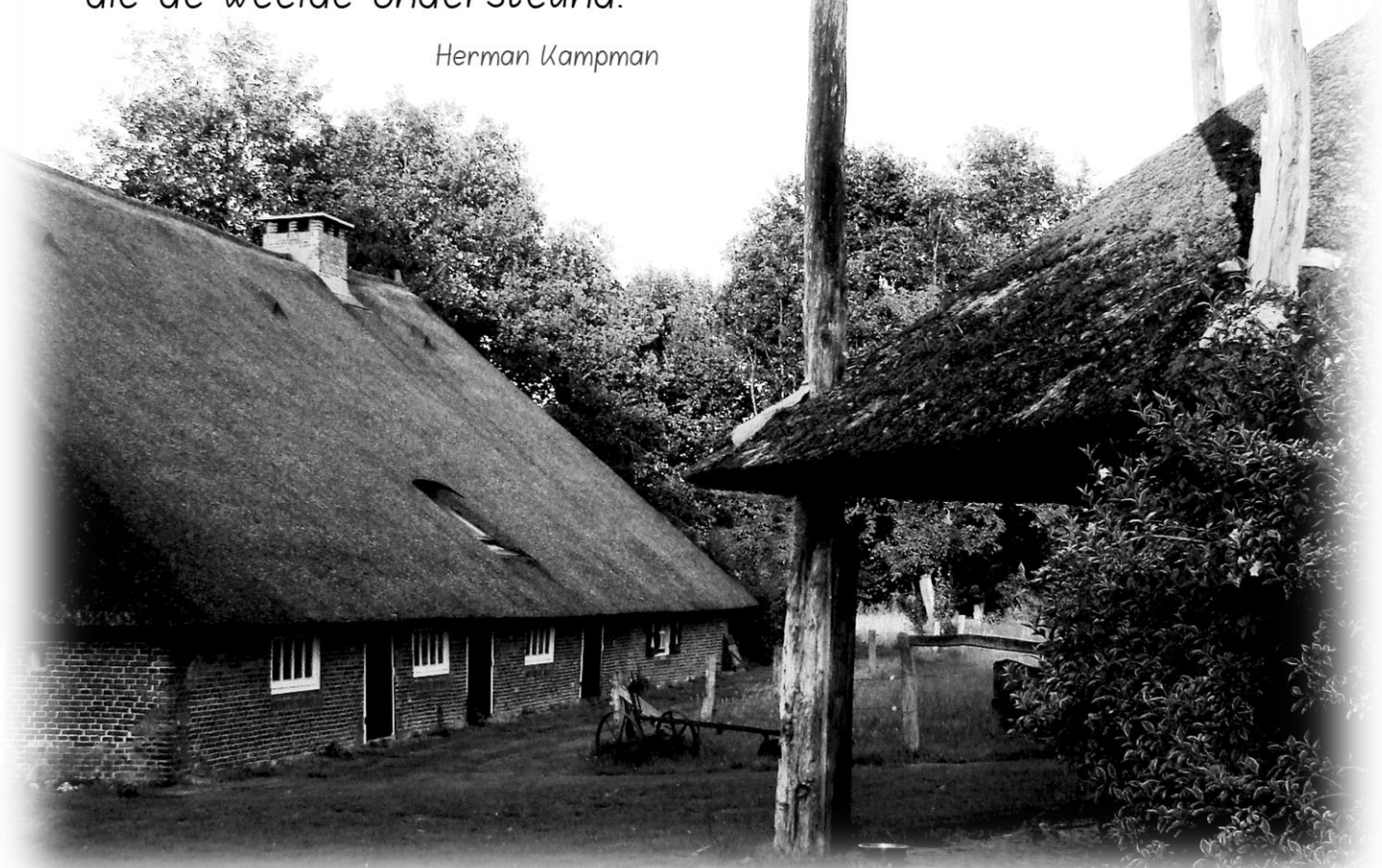

Argens in Marle

*Verstopt in 't gruune laand,
umgeem deur stille rust,
doar, woar de wereld ophöolt
en vrede schoonheid kust.
Woar het kleurrieke verleden
gries is van verdraagzaamheid
en woa-j alleene wonen könt
met gevuul veur nederigheid.
Woar elken steen zien plekkie kent
en 'n kapbarg zachies kreunt,
doar vin ie nog de zielenrust,
die de weelde ondersteund.*

Herman Kampman

Twiezestig**deur Jannie Bakker****Zo'k ies met de pont goan?**

Ek riede op een deur-de-weekse oavmd vanuut Volno op Gællemuun an. Et is gelukkig niet zo laete ewörden: 't is net negen uur

ewest. Ek kan dus nog met de pont over et Zwærtewater, die vaert tot kwært veur tiene.

Ek goa eigenlijk nooit met de pont. Ek riede altied over Asselt: Asselt ef een brugge. Mær eigenlijk is dat in dit geval toch zeker 12 kilometer umme en de pont vaert nog. Veruit, loa'k een keer gæk doen en met de pont goan!

Ek eb nog geluk ook: i-j kump d'r net an. En oewel as et dus al op de oavmd is, stoan d'r al twee auto's veur mi-j te wachten. Netties achter mekaere rieden wi-j even laeter in et donker de pont op.

remmen vast
lichten doven
motoren afzetten
verboden te roken

Et bördtien is dudelijk: ier gelden strenge regels. Georzaam træk ek de aandrem an en zet ek de motor of; doormee doven ook mien lechten en roken doe'k toch al niet. Ook de auto's veur mi-j dompelen eur in et duuster: de pont zelf is mær spaerzem verlicht. Met een zacht gebrom wördt ie in beweging ezet.

Best wel ontspannend eigenlijk, zo in et donker met motor, lecht en radio uut en de stilte van et Zwærtewaeter um oe èn. Aa'j goed luusteren eur

ie et klotsen van et waeter boven et monotone gebrom van de pontmotor uut. As de tocht wat langer duurde zo'k d'r op in sloap kunnen valen.

D'r wördt an mien raempien etekt: ek muut betaelen. Ek draeie et rutien noar beneden en overændige de pontboas twee euro.

'Loat mæer zitten', wi'k grootmoedig zaegen mæer i-j is mi-j veur: "Tweezestig", bromt ie. Ek groffele in mien zak noar nog wat kleingeld: veur de gekopigeid oev'ie dus niet met de pont te goan!

Wi-j bin d'r zowat; et is ook mæer een eindtien. De lechten van de veurste auto springen al an. Ook ek draeie de contactsleutel umme. En dan gebeurt et. Of beter: dan gebeurt et níet. D'r kump een skraeperig, wat iegend geluud onder de motorkappe vandoan en værder gebeurt er neks. Gauw draei ek de sleutel terugge. Ook van de auto veur mi-j springen now de lichten an. Doe 'k wat verkierd? Veurzechtig draei ek de sleutel weer met de klokke mee in et contact. Weer dat slieperige, ritmische geluud, nog wat langsemer now. Mien lechten zollen ook an muten springen, mæer d'r gebeurt gewoon neks!

Ek aele de sleutel een keer ielemoale uut et contact en probeer' et nog een keer, mæer et aelt neks uut: bi-j elke stært poging wördt et geluud slomer en zachter. Elp, mien auto wil niet meer stærten!

Wi-j bin an de overkaant. De slagboom zwaait lös en de auto's veur mi-j rieden van de pont of. Ek blieve, met gedoofde lechten, stoan. Even twiefelen ze, dan komen de tegemoetkomende auto's veurzechtig de pont oprieden. Zie stellen eur op in de baene noast mi-j, de neuzen de aandere kaant op. Ni-jskierig bekieken ze mi-j even, doven ook dan plichtsgetrouw eur lechten.

De pontboas kump uut zien ökkien op mi-j toe lopen. Ek draeie et raempien weer lös.

"Problemen?"

Ja, mi-j dunkt nogal! Ek kriege middenop de pont mien auto niet meer an de proat! En ek wil noar uus!

I-j aelt zien skolders op. "'k Kan oe niet elpen, 'k muut weer noar de overkaant. Belt mæer um ulpe. Mæer old er rekening mee: over een alf

uurtien zit mien dienst d'rop!" En wæg is ie weer, zien ökkien weer in.

Dat is gemakkelijk! Belt mæ'r um ulpe! Wie muu'k dan bellen? De gerazie is al lange dechte. En trouwens, door e'k ook gien nummer van bi-j mi-j.

Senior, mien man? Et is donderdag, zien zwemoavmd. Dat oev' ek niet te proberen. Zien tillefoon leg momenteel noast zien allozie op de oek van de eettoafel in onze woonkaemer en í-j leg in et waeter van zwembad Bestevaer. En van et zwembad e'k ook gien nummer.

De Wegenwacht? Die is er nooit binnen een alf uur. En et is de **wegenwacht**, niet de pontwacht! Trouwens, van de wegenwacht e'k ook gien nummer.

De pont zet em weer in beweging, now van uus of.

Met mien tillefoon in de aanden zit ek nog te peinzen wie aa'k væ'rder um ulpe kan vroagn as d'r weer op mien raempien etekt wö'rdt. De pontboas weer! Zol ie wat bedacht em? Oopvol draei ek et raempien weer neer en kiek ek em an.

"Tweezestig", is alles wat as ie zæg. De mond væ'lt mi-j lös en ek wiete even neks te zaegen. Dan stek ie mi-j ongeduldig zien aand toe en ek wiete niet beter te doen dan mæ'r gauw weer in mien zak te groffelen, tweezestig op te diepen en in zien groaperige aand te laegen. Zonder væ'rder nog woorden an mi-j voel te maeken draeit ie em umme en löp wæg.

Besluteloos zit ek even te kieken. Wat mos ek ook al weer doen. O ja, um ulpe bellen. Onze zeune dan mæ'r? Ek zuke zien nummer op en belle. De pont noadert ondertussen al weer de overkaant. Vanof de Noorde zie'k nog een auto an komen rieden. Gelukkig, de pont muut dus nog wel weer terugge. Mæ'r zo snel kan die jonge ier nooit wezen. Die jonge kump trouwens ielemoale niet want i-j kan mien oproep momenteel niet beantwoorden. Zien voicemail. Dat ef gien zin um die in te spreken, die zit netuurlijk op et foebalveld. Tegen dat die zien tillefoon weer an zet leg de pontboas al lange bi-j zien vrouwe achter de gebreide broek.

Mien bruur. Ek kan mien bruur bellen, die elpt mi-j wel. Zien vrouwe pakt zien tillefoon op. "Hé, allo! Wi-j zitten net weer in de auto, wi-j bin even noar Piet Zoomers in Wilp ewest. Wat zæ'j? Met autopæch op de pont

en gieniene in uus? Ja, nee, elaas wi-j ook niet.

Och, wat vervelend now!”

De slagboom get lös, de auto's noast mi-j rieden van de pont of. Veurzechtig kump de tegemoetkomende auto de kleppe oprieden, maekt dan een bocht um mi-j èn en parkeert zien auto veur die van mi-j. Ook i-j luustert gedwee:

remmen vast
lichten doven
motoren afzetten
verboden te roken

D'r kriebelt burgerlijke ongeoorzaameid in mi-j. Ek wil mien verlichting op 'groot licht' draeien, de motor ærd loaten ronken en met een segret tussen de lippen van de pont ofskeuren, mæer ek stoa machteloos, gedwungen te geoorzaemen an et bördtien.

De slagboom get weer dechte en de pont vaert weer op Gællemuun an. Wie zo'k now bellen? Die moat van mien man? Dat is gien gæk idee, die is

technisch, knooit ook altied an zien eigen auto. Die kreg em vaste weer an de proat!

Ek bin et nummer nog an et zuken as twiezestig weer op et raempien tekt.

Zonder em an te kieken loat ek et geld grammietig in zien aand glieren, mien lippen stief op mekaere. Nog een keer en ek gooi et em noar de oren.

De pentond! Wel iedere keer zien aand op-ollen mæer een bietien medeleven of ulpe, oh mæer!

Ek zuke værder noar et nummer van de ændige moat. Eerst op zien achternaeme, dan op zien veurnaeme, uiteindelijk op de naeme van zien vrouwe en dan nog een keer op zien skeldnaeme, mæer et nummer stet niet in mien tillefoon. Verdorie, et sköt op alf tiene an, ek muut van die pont of!

De buurman. De buurman wil mi-j vaste wel elpen. De pont is ondertussen weer in Gællemuun an-ekomen en de auto veur mi-j redt d'rof. Ek wol wel vuuftig euro geven aa'k achter em an kon rieden mæer elaas: ek betaele keer op keer twiezestig um ærgens te komen voor aa'k ielemoale niet wil wezen! Gelukkig stet er nog gien auto te wachten dus de pont blef gewoon even leggen.

De buurman bellen. Gelukkig, i-j is gewoon thuis want ek wiete dat ie gien mobiele ef. En i-j wil mi-j wel elpen. Wat of er dan mis is met mien auto? I-j wil niet stæerten? Now, i-j zal de stæertkaebels even opzuken en dan kump ie noar de pont toe. Ek zuchte opgelucht: een goeie buur is nog altied beter as een væerre bruur! Mörn breng ek em de dekste bos bloemen die aa'k kan vienden. Of een taerte. Of een flesse Beerenburg. Of misskien wel alledrie.

Wat een opluchtige, d'r daegt ulpe. D'r daegt ook een ienzeme fieser op uut et duuster. I-j redt de pont op, wil nog noar de overkaant. Jawel, dat kan nog, en ek vaere wel weer mee veur twee euro zestig! Door stét ie al weer met zien uutgesteuken aand! Ek ad beter derec een tienrittenkoarte kunnen kopen

De overkaant is aardedonker en verloaten, de ienzeme fieser trapt geoast et duuster in. Et achterlicht van zien fies gluuit nog even noa, dan is et verdwenen. Ek zie de pontboas op zien allozie kieken. Nee man, et is nog gien kwært veur tiene. En an de overkaant kump een auto anrieden. Dat zal mien buurman wezen die as mi-j kump elpen. Ie zullen terugge muten, pontboas! Nog weer noar Gællemuun! Ier is mien twiezestig vaste!

Mæer et is de buurman niet. Et is een chique, donkere Mercedes die as de buurman misskien wel greeg zol willen em mæer wel nooit zal kriegen. I-j zoeft bi-j mi-j langes de pont op en wi-j steken weer van wal noar de overkaant. De pontboas blef even met de chauffeur stoan proaten, zie lachen saemen wat zonder acht op mi-j te sloan. Dan dut ie de slagboom lös, wi-j bin d'r al weer. Net aa'k deinke dat ie mi-j een ronde overslæt, tekt ie toch nog tegen et raempien. "Twiezestig!"

Ek eb et raempien al weer alf dechte as ie d'r an toevoegt: "Dit was de leste overtocht, ek blieve an disse kaant. Wat bi-j van plan?"

I-j blef an disse kaant? An de Noorde? I-j get niet terugge noar Gællemuun? Mæer wat muu'k dan, in mien ientien in et donker an de Noorde? Met een auto die as niet wil stæerten?

De buurman kump an de aandere kaant!

“M-mær ek muut in Gællemuun wezen...” staemel ek.

“Ja, door ek oe ondertussen drie keer èn ebracht. Mær now is et kwært veur tiene en mien dienst zit d’rop. Ek mere de pont ier of, door stet mien auto en ek goa op uus an, et is mooi ewest veur vandaege!”

“Mær wat muun ek dan? D’r is ulpe onderwæg, de buurman kump noar de pont toe met stærtkaebels. Ie kun mi-j toch niet allienig in et donker achterloaten an de Noorde? Achter de slagboom van de pont? Dan kan ‘k d’r ielemoale niet meer of komen!” Et reren stet mi-j noader as et lachen.

“Now, as ek oe was zo’k die auto zeker niet middenop de pont loaten stoan mær en even veurbi-j de slagboom drukken. Tegen de walkaant krie’j em allienig niet op, mær tot de kleppe, dat muut oe lukken. Mær wel een bietien rap greeg, ek slute of en dan get de slagboom dechte!”

De troanen springen mi-j in de ogen. Muu’k now zelf die auto wægdrukken? Kan die lomperik mi-j niet in ieder geval even elpen? Mær i-j is zien ökkien al in-elopen en d’r zit neks aandere op as te proberen die auto in beweging te kriegen. De aandrem d’rof, wielen ræcht en drukken mær. Ek loate mi-j met mien volle gewicht tegen de motorkappe zakken en zette mi-j of. De auto liekt iets in beweging te komen, mær as ek mi-j wat oprichte zakt ie weer terugge. Nog een keer, nóg wat ærder now. As ie mær ien keer in beweging is. Langsem begint de auto wat te rulen. Ek drukke en drukke en nét aa’k de slagboom veurbi-j bin get die achter mi-j dechte en dooft de pontverlichting. Vanuut et donker löp de pontboas mi-j veurbi-j. “I-j zal zo wel komen” mompelt ie nog veurdat ie zien auto instapt en wægredt. I-j wel.

Door stoa ‘k dan: as weerloze vrouwe stomp allienig met een weigerauto in et donker op de kleppe van de pont, an de Noorde-kaant. An de Gællemuunkaant zo’k nog noar uus kunnen lopen, mær ier kan ‘k neks. Zonder ope bel ek et vaste nummer van de buurman nog een keer mær d’r wördt niet op-epakt. Nee, die stet netuurlijk met zien stærtkaebels an de overkaant. En een mobiele ef ie niet. Wie kan ‘k 10 uur ’s oavmds nog meer bellen? Strækkies is de batterije van mien tillefoon ook nog leeg. Ek wörre

kold. En ek verlange noar mien bèède. Zo'k door vannacht nog in teræchte komen?

Of zo'k de nacht ier op die kolde pont muten deurbrengen?

Netuurlijk bin'k wel thuis ekomen, al ef et nog even eduurd.

Even over tiene was senior thuis en die is, mét de buurman en zien stærtkaebels noar de Noorde ekomen um mi-j te elpen. Et was zo gebeurde: kaebels an de accu en i-j deu et weer. Um alf twaelm laag ek achter senior zien briede rugge veilig in mien eigen bèède. Mær ek bin de iele nacht noar twiezestig an et groffelen ewest.

Ek goa nooit weer met de pont !!

Zunnekind

**In Frankriek nuumt ze oe "Tournesol"
Kind van de zonne, wärm en vol**

**Och, zunnekind mien lieve wich
iej dreait oe altied wear noar 't lich**

**De zonne is oen grootsten moat
En met heur wärmte wee-j wel road.**

**Op hoge biene stoa-j te pronken
iej biedt oe an, en stoat te lonken.**

**De zonne kust oe as heur kind
iej wödt vertroeteld en bemind.**

**Een zommer lang zörgt ze veur oe
ziej dekt oe met heur wärmte toe.**

**Oen hatte wödt zo groot en zwoar
oen leam riept, 't is bienoa kloar.**

**De harfs brek an, gif reagn en wind
gien beste tied veur een zunnekind !**

**Zo weinig stroalen die oe streelt
en nog de wärmte met oe deelt.**

**De köalte maakt oe stram en stief
de oalderdom kröp oe in 't lief.**

**Oen stelle knakt, oen kraans verweait
oen hatte brek, mar kiek: het zeait...!**

**In 't starvensuur leg iej nog kloa
Een niej begin veur 't volgend joar...!**

DE ROOIE SJAAL

Door zweeft ie now.

As ie alles vanteveuren ewieten ad, was ie d'r nooit an begunnen. Was dat plænnegien mear niet in zien eufd op'ekomen, ad ie 't mear wæg'edrukt, van um of'ezet.

Olde Gæjt veegt met een punte van zien rooie sjaal 't zwiet van zien veureufd. Met d' aandere elfte dreugt i-j zien beide, klamme aanden of en i-j zucht as een postpeerd. Met 't töppien van zien ræchterwiesvinger get ie langs de waand. 't Vuult stroef en 't gef een jankend, krassend geluud. Verdraid i-j muut oppassen, want as ie een weerèukien an zien neagel ef, dan knapt 't gevoorte beslist en dan kon ie d'r wel ies ewest wezen. I-j is wat wiebelig op de bienen, umdat 't dingk zo skommelt, mear toch prebeert ie, veurzechtig tastend langs de meegolvende kaante, wat rond te skærrelen en een dun plækkien te zuken woordeur ie noar buten kan kieken.

Soms zitten d'r wel ies van die gleazige rundties in. Eigenlijk is dat gevoorlijk want juist door e-j de grootste kaans dat ie uut mekeare springt.

Slim jammer dat ie zien brille niet bi-j um ef, now ziet ie nog neks. Ja... ier en door een lecht stukkien, mear door wö-j ook niet vule wiezer van.

Mismoedig löt ie um op zien achterwærk zakken, wat misselijkheid onderdrukkend. I-j muut niet tevule poespas uutealen want een ketier eleden is ie ook al over de kop e-tuseld en dat kon zien olde evenwichtsorgaan zowat niet verapstukken.

Zien gedachten glieren noar vanmiddug, die zo plezierig begun-nen was.

Op zien olde bienen, de rooie sjaal stiewig umme zien meagere nækkien eknupt, was ie noar 't winkelcentrum eskærreld, i-j ad wat lös geld in de zak esteuken. Gelukkig ad ie disse moand niet zovule extra uutgoaven, want allienig van een AOW-gien rondkomen, was ook gien vetpot.

Ofgelopen weken ad ie wat gezelligheid ekregen van een pear buurkienders. Zie deun zo now en dan een boskop veur um en i-j ad ze allebeiden dammen eleerd. De olders deun wat argwanend en de leste deagen waren ze dan ook niet op komen deagen.

Mear i-j ad æcht gien kwoad in 't zin, i-j zöcht allienig wat wærmte.

Now ad ie veur um zelf bedacht dat ie zien keamer wat op kon versieren. Ballonnen ier en door en misskien wat slingers.

As ze dat vanof de stoepe zollen zien, dan kwamen ze vaste wel weer. As ze dan weer noar uus toe gongen, dan mochten zie de ballonnen meenemen... die waren veur eur!

Oastig was ie weer noar uus elopen, zonder op of umme te kieken, beni-jd oe mooi alles zol wörden.

't Völ niet mee, i-j ad iel wat lucht an die ballonnen verspuuld.

Met nog drie te goan was ie noar zien achterpleasien e'toffeld umme door de lesten

op te bloazen, i-j ad 't slim wärm ekregen. De kelte deu goed en i-j vuulde um weer vievendærtig.

Ja... en toe was 't misse preke... i-j was te enthousiast ewest!

De ballon wörde oe langer oe groterder en 't was alsof ie niet op kon ollen met bloazen, 't leek wel of zien longen vol met gas, ballonnengas, zaten. Zien doem en wiesvinger prebeerden al een knup te leagen en toe... met een rotgaangk was ie noar binnen ezeugen, net toe ie de knup lös leut. I-j ad nog een galp egeven, mear gieniene ad um eurd.

En door zeilt ie now, in zien eigen luchtskip.

Mear dat was ielemoale niet de bedoelige, i-j wil d'r'uut... weer noar uus.

Gæjt prebeert ræchtop te skukelen. Met zo doelloos te blieven zitten, kump ie ook niet wieder.

Al alf in de bienen blef ie opies stokstief stoan. I-j eurd wat, een lecht sissen net of d'r iel langzem een fiesebaand leeg löp.

Een fiesebaand..?

Olde Gæjt deint op 't geluud of, niet meer an wiebeligheid en misselijkeid deinkend. Tommeet is alle lucht d'r'uut en wie wet woor i-j dan zal belaanden. Woorumme kan ie 't geatien now niet vienden? Dat muut dechte... dat deun ze met een boot ook altied as die weater meakte... met een zi-jje spæk.

Maer woor muut ie die vandoan ealen..? Aa-j ballonnen opbloazen e-j miestal gien spæk bi-j 'd aand!

Dan goan zien aanden as vanzelf noar zien rooie dassen. De leste tien joor ef die gien weater ezien en de nækkekaante is slim vettig. Zol 't elpen as ie die tegen 't geatien an öldt?

Vol ni-je koereazie wil Gæjt de dassen tegen 't lecht sissende eupeningien drukken. Met as ie 't dut ziet ie een glimp van buten. De kærktoren, vule groterder dan vanof de grond, gledt net veurbi-j. Gelukkig, i-j is nog niet zoværre uut de buurte. Stel oe veur dat ie in een aander laand weer an de grond zol komen... i-j muut d'r niet an deinken!

Opies sköt d'r een elder idee deur zien eufd. Met zien vri-je aand strek ie met noadruk over zien keale bol.

As ie de lucht now ies langzem löt ontsnappen, dan kan ie misskien zelf wel een zachte laandige bewærkstelligien.

Dan muut ie 't wel met overlæg doen, want aa-j bi-jveurbeeld in een keamer een opgebloazen ballon opies lös loaten, dan sköt die as een gæk noar alle oeken en dat is wel 't leste wat Gæjt wil.

Zelfverzekerd dut 't olde mænnegien precies dat, wat d'r edoan muut wörden en as een pistepasterplusien bi-j wiendstilte, zakt ie langzem noar ondern. Deur 't rubber èn vuult ie de grond as zien voeten die raeken. As in een impuls trækt ie een groot gat in de ballon die now an zien lechem vast'eplakt zit.

I-j muut netuurlijk niet stekken, dan zol alle muuite veur neks ewest wezen.
 Even muut ie um oriënteren. Kiek now toch ies, is ie toch net op 't skoelplein elaad.
 Gelukkig niet zo wied van uus, een einde lopen kan ie beslist niet meer opbrengen.

Zo ærd as zien bienen um willen dreagen köstert Gæjt op uus an, zo now en dan wat
 stukkies ballon van zien lechem plukkend.
 I-j knupt zien sjaal over zien oren, want 't is onderaad oordig of'ekoeld. I-j eait d'r
 zæchies overèn. Die dasse kan d'r wel wat foedelig uutzien, mear i-j ef um toch mear
 't leven e'red.

Wanneer ie met rooie wangen van inspænnige de leste oek umme slæt, ziet ie veur
 't ream van zien keamer twie jochies, die met de neuze tegen de roete noar binnen
 geapen.
 Een plotselinge wærmte stroomt deur um èn.
 "Kom ies..." röp ie, "'k Eb wat veur oe..!"

Riek van der Wulp -Genemuiden-

*****